

Võ Di Ngụy).

Ở tuyến Tây Nam, khoảng 5 giờ sáng, VC bắt đầu dùng súng đủ loại, kể cả súng cối, bắn vào pháo đài 51 (OF 51), cùng lúc ở phía ngoài dọc theo quốc lộ 1, 4 tiểu đoàn VC giàn trận yểm trợ cho một đơn vị thuộc TĐ10 Đặc Công phá bãi mìn, và chiếm được pháo đài 51 (do một tiểu đội AP Mỹ trấn giữ).

Lập tức, TĐ2CV gửi một trung đội có trang bị đại bác không giật 75 ly cùng 2 cố vấn Mỹ tới phản công, thêm vào đó còn có 6 đại đội Nhảy Dù từ trại Hoàng Hoa Thám tới tăng cường. Nhưng cũng không thể ngăn chặn được lực lượng quá đông của địch. Kết quả, TĐ 267 của VC đã lọt được vào căn cứ. Trong lúc hai bên cận chiến, VC đã chiếm được khẩu đại bác 75 ly của TĐ2CV rồi bắn lại gây cho một cố vấn Mỹ tử thương. Cùng lúc đó, Không Quân Hoa Kỳ cũng gửi một lực lượng AP tới để tiếp tay tái chiếm pháo đài 51, nhưng VC từ phía trong bắn ra dữ dội, phải cầm cự, chờ tới lúc chiến xa đến bắn phá mới cứu được các thương binh AP đem ra.

Trong lúc hai bên giao tranh ngoài vòng đai thì TĐ267 VC (quân số từ 300 tới 350) đã lọt được vào căn cứ, tiến về phía parking C-47 của LĐ33KT, nhưng đã bị lực lượng Phòng vệ chờ sẵn tại tuyến B chặn lại.

Trước đó, Thiếu tá Chiêu đã điều động chi đội 3 chiến xa của lực lượng phòng thủ chạy ra tuyến B để yểm trợ. Tại đây, chiếc của Thiếu tá Chiêu trấn giữ cánh trái, Đại úy Chi, chi đội trưởng trấn cánh phải, chiếc còn lại trấn ngay giữa. Có chiến xa đến tăng cường, các binh sĩ phòng thủ cảm thấy an tâm hơn.

Khi địch quân tiến vào tầm tác xạ, đại bác 57 ly, đại liên 12 ly 7 trên chiến xa, súng trường, trung liên, M79 của AP dưới đất đồng loạt khai hỏa. Trước hỏa lực mãnh liệt của lực lượng phòng thủ, VC đã phải khựng lại để bố trí, một số lớn chạy vào ẩn núp trong một nghĩa trang cũ ở phía trước của tuyến B.

Lực lượng phòng thủ, kể cả các xạ thủ trên chiến xa, chưa từng đụng địch, hoàn toàn thiếu kinh nghiệm chiến trường, nên trước đó Thiếu tá Chiêu rất lo ngại. Tuy nhiên sau đợt phản công đầu tiên khiến VC phải chùn bước, tinh thần binh sĩ đã lên rất cao, chiến đấu gan dạ như lính tác chiến chuyên nghiệp!

Sau này các tù binh VC bị quân ta bắt đã kể lại rằng trước khi tấn công vào Căn cứ TSN, các cấp chỉ huy của họ nói: các anh chỉ cần vào được căn cứ thì Không Quân sẽ buông súng đầu hàng hết vì họ không biết đánh giặc... Vì thế họ không thể ngờ lính KQ lại có khí thế chiến đấu cao như vậy!

Trong lúc giao tranh, chiến xa của Đại úy Chi bị trúng B40 khiến anh bị thương một chân (sau này tàn tật vĩnh viễn). Khoảng 15 phút sau, xe của Thiếu tá Chiêu cũng bị trúng B40. Sức nổ mạnh đã làm ông và Trung sĩ I Huế, xạ thủ đại liên 12 ly 7, ngã lăn xuống đất. Anh Huế bị thương một chân vì miếng B40, còn ông Chiêu bị miếng trúng mí mắt, máu chảy lênh láng.

(Thiếu tá Chiêu và Đại úy Chi cùng sử dụng loại máy Motorola cầm tay, mặt sau máy được xi bạc, có lẽ phản chiếu ánh đèn đường nên VC nhận ra vị trí chiến xa, và cũng có thể vì hai người đứng trên xe nên trở thành mục tiêu?!).

Mặc dù hai chiến xa bị đạn nằm bất động nhưng vũ khí trên xe (đại bác 57 ly và đại liên 12 ly 7) còn sử dụng được nên hỏa lực vẫn tiếp tục ngăn chặn không cho địch vượt qua tuyến B để tiến vào các ụ C-47. Cũng may lúc đó trời đã tờ mờ sáng, Thiếu tá Chiêu liền gọi JDOC xin Phòng Hành quân Chiến cuộc KĐ33CT cho trực thăng võ trang lên xạ kích 3 tiểu đoàn VC đang giàn quân bên ngoài hàng rào (tuyến Quốc lộ 1) với mục đích trấn áp lực lượng của chúng để cho lực lượng phòng thủ bên trong tuyến B yên tâm phản công, đẩy lui TĐ 267 của VC.

Khoảng 8 giờ sáng, đoàn chiến xa của một đơn vị